

адресирано анонимно, а именно: „Любезни мой Соллакъ“ (Левакъ, защото Панайотъ Хитовъ е билъ лева) разправя за Василъ Левски, че е дошелъ въ голѣмото (Букурещъ) съ Касабовъ да прѣдстоятъ на панаира, за да контракти срока (алегорично) и разправя, че Филипъ Тотю е заподозренъ и го търсятъ, та той се крие.

Съ друго писмо отъ с. г. между другото пише, че Василъ Левски ще отиде къмъ Солунъ, за да се споразумѣе съ Хаджи Димитъръ, като се вѣрвало, че и той ималъ 600 купени овни (четници). Дълго време се е мислело следъ смъртъта на Хаджи Димитъръ на Бузлуджа, че той е живъ и се бие съ турцитѣ. Отъ тамъ Христо Ботевъ е взелъ сюжеть за стихотворението въ негова честь „Живъ е той, живъ е“.

Въ отдѣлъ XI сж кореспонденциитѣ на Т. Пѣевъ и Бучукоглу (1872 — 1875 год.). Съ Панайотъ Хитовъ е кореспондиралъ съ 2 писма. Като е билъ учителъ въ Етрополе, билъ испратенъ въ Влашко отъ турската власть да издири виновнитѣ, а и самъ той е участвувалъ. Не се е върналъ и останалъ въ емиграцията. Та като учителъ съ писмото си отъ 12. V 1874 год. се оплаквалъ, че ходилъ въ Болградъ по книжовното д-во като заварилъ и тамъ, че сж изгубили народното чувство, ако и да сж чисто български колони, а и за тукашнитѣ и дума при този примѣсъ отъ власи. Праздника св. Кирилъ и Методи не е отпразднуванъ съ подобающата честь въ Браила.

Съ друго писмо отъ 12. IX 1874 год. му съобщава за решението отъ 20 августъ, какво, че въ всѣки градъ въ Влашко се състави комитетъ, който да събира помощи (а това мнение бѣше по-раншно на Пайотъ Хитовъ). Критикува противоречията на водителитѣ, като казватъ, че народа е готовъ. А той нищо пригответено нема още, нито средства, нито оржжие, Трѣбва по-малко хора, участници въ дѣлото, а по-много материали, а не както до сега—всекой да се хвали, че знае работата и всекой да иска